

РЕШЕНИЕ

№ 24819

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3857** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗдр/.

Образувано е след обезсилването на Решение № 35904/31.10.2025г. по адм.д. № 4195/2025г. по описа на Административен съд София-град с Решение № 3489/26.03.2026г. по адм.д. № 11928/2025г. по описа на Върховния административен съд и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Предмет на оспорване е Експертно решение /ЕР/ № 68 от зас.№ 15/06.03.2025г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, като жалбоподателят А. В. Ш. моли за отмяната му като незаконосъобразно. От фактическа страна в жалбата се излага, че жалбоподателят работи в структурата на Министерството на вътрешните работи /МВР/ от 2004г., а от 2018г. е на ръководна позиция. В началото на м.юли 2023г. получил силна болка в долните крайници, в резултат на което се наложило да потърси медицинска помощ. След направени изследвания в МВР болница бил в отпуск по болест, след изтичането на който ползвал платен годишен отпуск, поради това, че за периода на болничния не получава трудово възнаграждение, а обезщетението е в по-малък размер от трудовото му възнаграждение. След 40-50 дни се почувствал по-добре и се върнал на работа. През м.юли 2024г. почувствал силни болки в кръста и изтръпване на долните крайници и при направените му изследвания в МБАЛ-П. се установило, че има дискова херния. Назначено било съответното лечение и бил издаден болничен лист. Към м.септември се върнал на работа, а на 27.01.2025г. бил уведомен от заместник-директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“, че последният му болничен лист е обжалван и отменен от ТЕЛК-П., поради това, че не бил представил медицинска документация. Твърди, че до този момент не е знаел за образуваното

производство, не му е съобщавано решението на ТЕЛК, не са били искани от него доказателства – медицинска документация. Поради това обжалвал решението на ТЕЛК пред НЕЛК, в резултат на което бил постановен обжалваният акт. Същият според оспорващия е незаконосъобразен, тъй като административният орган има задължението да събере всички доказателства, а жалбоподателят не разполага с възможност да попълни медицинското си експертно досие. При това положение административният орган си служил с предположения, което е недопустимо. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. От пълномощника му адв.М. е депозирано писмено заявление, с което моли за уважаване на жалбата и присъждане на направените по производството разноски по приложен списък.

Ответникът, редовно и своевременно призован, в съдебно заседание не се представлява. От пълномощника му юрк.Д. е депозирано писмено становище, в което е обективизирано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в условията на евентуалност е заявено възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение. Мотивира се, че специализираният състав на НЕЛК се е произнесъл по реда на чл.50, ал.1 и чл.45, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи като решението е постановено след обстоен анализ на представената медицинска документация. Установено е, че по отношение на процесния болничен лист не са представени амбулаторни листове, епикризи, образни изследвания или други медицински документи, които да обективизират здравословното състояние на жалбоподателя към онзи момент и обосноват отпусък по болест поради временна неработоспособност. При липсата на такива доказателства се сочи, че НЕЛК не може да достигне до извод, различен от този, обективизиран в оспореното решение.

Заинтересованите страни - ТЕЛК при „Многопрофилна болница за активно лечение гр.Пазарджик“ АД II състав, МЦДП "ВИВА" ЕООД, МВР - Дирекция "Вътрешна сигурност, ТП на НОИ [населено място], РД „Социално подпомагане“-С. град и Агенцията за хората с увреждания, не се представляват в съдебно заседание и не ангажират становище по жалбата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становищата на страните и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Предмет на оспорване е Експертно решение /ЕР/ № 68 от зас.№ 15/06.03.2025г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, Специализиран състав по Вътрешни, Хирургични, Нервни и ССЗ, с което е потвърдено ЕР 74 от зас. № 008/16.01.2025г. на ТЕЛК при МБАЛ [населено място]. Същото представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, съответно подлежи на оспорване по съдебен ред, съгласно изричната разпоредба на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗдр.

Оспорването е направено от адресата на акта, при наличие на правен интерес с оглед потвърдената отмяна на издадения му болничен лист, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване предвид това, че актът е съобщен на 02.04.2025г., а жалбата срещу него е подадена на 07.04.2025г.

Предвид това съдът приема, че жалбата е допустима, а разгледана по същество – неоснователна, по следните съображения:

Като извърши служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.103, ал.4 ЗЗдр, административен орган, съгласно която разпоредба експертизата на вида и степента на увреждане, степента на трайно намалената работоспособност и професионалните болести се извършва от ТЕЛК и НЕЛК.

Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. В случая Експертното решение е постановено в състав от трима специалисти, като е спазено изискването по чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, специализираният състав да е определен съобразно водещата диагноза.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока. Издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. НЕЛК се е произнесъл по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице по см. на чл.112, ал.1 ЗЗдр, съгласно която разпоредба право на жалба имат освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността. Правилно е приложен материалният закон.

От доказателствата по делото се установява, че на 15.08.2024г. е издаден медицински протокол на ЛКК № 470 /л.64 по адм.д. № 4195/2025г. по описа на Административен съд София-град/ и амбулаторен лист № 24228102736F/15.08.2025г., в които е описано, че А. В. Ш. е все още без промяна /М51.1/ по отношение на здравословното състояние – положителни разстежни проби за долни крайници – пол.вале-пол.продължаване на вн с 20 дни.

На 15.08.2024г. на А. В. Ш. от ЛКК при МЦДП „ВИВА“ ЕООД е издаден Болничен лист /БЛ/ № Е. – продължение /л.48 по същото дело/, с който са определени 20 календарни дни отпуск по болест, считано от 16.08.2024г. до 04.09.2024г. за домашно лечение в амбулаторен режим при поставена диагноза „увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“ с код по МКБ М51.1.

Така издаденият болничен лист е оспорен от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР като жалбата му е заведена в ТЕЛК – [населено място], с рег. № 785500-7467/29.08.2024г. Като правно основание е посочен чл.112, ал.1, т.2 от Закона за здравето и чл.63, ал.2 от ПУОРОМЕРКМЕ.

Жалбата е разгледана от ТЕЛК, която с Решение № 74 от зас. № 8 от 16.01.2025г. /л.144 по адм.д. № 4195/2025г./ е отменила оспорения болничен лист по съображения, че липсва представена медицинска документация, обуславяща временна нетрудоспособност.

Решението на ТЕЛК е оспорено от жалбоподателя пред НЕЛК с жалба вх.№ 95/29.01.2025г. /л.51 по адм.д.№ 4195/2025г./. В жалбата е посочено, че Ш. е уведомен за решението на ТЕЛК от заместник-директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР. Посочено е, че не му е било уточнено, къде и кога следва да представи медицинската си документация. Сочи още, че от негова страна са правени опити да се свърже с ТЕЛК – [населено място], като след установена връзка служители на ТЕЛК са го уведомили, че решението му е изпратено и следва да го получи.

По тази жалба е постановено оспореното в настоящото производство решение, с което е потвърдено решението на ТЕЛК. Посочено е, че НЕЛК постановява експертното решение по документи, на основание чл.50, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, съобразно действащата към момента на постановяването му Наредба за медицинската експертиза /НМЕ/. Посочено е, че в МЕД на лицето са приложени експертно решение на ТЕЛК от 16.01.2025г., не е представена никаква медицинска документация, амбулаторни листи, епикризи, образни изследвания, няма мед.протокол на ЛКК, съгласно приложение 9. Отбелязано е, че лицето не е представило писмени доказателства. Сочи

се, че според ТЕЛК болничният лист е неправомерно издаден по същество за необективизирано заболяване, а именно: вероятна лумбална дископатия с двустранен радикулит и неналагащо такъв продължителен отпуск по болест.

На основание чл.40, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване състоянието на временна неработоспособност е основание за получаване на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на ползвания отпуск. По силата на чл.6, ал.2 НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по утвърден образец. Правилата за издаване на болничен лист са регламентирани в НМЕ, Глава втора - Експертиза на временната неработоспособност. С чл.7, ал.1, изр.4 НМЕ са предвидени две процесуалноправни предпоставки за издаване на болничен лист: извършен клиничен преглед и становище за временната неработоспособност, които се отразяват в личната амбулаторна карта /ЛАК/ на лицето. В случаите, когато прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, разпоредбата на чл.9, ал.1 НМЕ предвижда издаване на болничен лист в деня, в който се установи временната неработоспособност. Изключение се допуска в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предходния болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

Съгласно чл.6 НМЕ временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ) и от министъра на здравеопазването. При временна неработоспособност болничният лист се издава за времето от първия ден на настъпването ѝ до възстановяване на работоспособността или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК.

В случая липсват доказателства, от които да се направи извод, че здравословното състояние на жалбоподателя към процесния период обуславя издаването на болничен лист, с който се определят 20 дни отпуск по болест поради временна неработоспособност като продължение на предходно издаден за 25 дни, съобразно поставената диагноза.

Съгласно разпоредбата на чл.50, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, НЕЛК се произнася въз основа на медицинската и друга документация, както и въз основа на информацията в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система. В случая медицинска информация не е представена пред ТЕЛК, нито пред НЕЛК. Следователно липсват каквито и да било доказателства, че лицето към 15.08.2024г., когато е издаден болничният лист, е с обострено състояние на заболяването, налагащо такава продължителност на отпуска по болест. Не са налице представени доказателства за радикулопатия и изкривяване на гръбначния стълб, които да обуславят временна неработоспособност, нито неразположение на жалбоподателя, предизвикано именно от увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб, което да го пречатства да полага труд.

Съдът споделя извода на ТЕЛК, с който се е солидаризирала и НЕЛК, че вероятна лумбална дископатия с двустранен радикулит не налага подобен продължителен отпуск по болест.

Доказателства, които да опровергават констатациите на административния орган в достатъчна степен, не са представени и в настоящото производство. По делото е приложено разчитане на образна диагностика, извършена в МЦДП „ВИВА“ ЕООД, от което се установяват данни за малка медианна дискова херния на ниво Л4-Л5 /л.15/. Без да са необходими специални познания в областта на медицината, може да се направи извод, че подобен тип заболяване не засяга двигателната функция на човека в степен, пречателна за изпълнението на трудова дейност. Общозвестно е, че такъв тип дискови хернии се повлияват от физиотерапии, медикаменти и пр., като самото наличие на такъв тип херния не води до дългосрочна неработоспособност.

Съгласно чл.51, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, НЕЛК е оправомощена да потвърди решението на ТЕЛК, да го отмени и да издаде ново решение или да го отмени изцяло или отчасти и да го върне за ново освидетелстване на лицето с указание за отстраняване на допуснатите грешки и пропуски в решението. В случая, въз основа на събраните в МЕД писмени доказателства, както и липсата на такива, опровергаващи изводите на ТЕЛК, административният орган е достигнал до обосноваем извод за липса на предпоставки за отмяна, издаване на ново решение или отмяна и връщане за ново освидетелстване на лицето поради липса на предпоставки за временна неработоспособност след 15.08.2024г.

Така направеният извод не беше оборен в хода на съдебното производство. Следва да се посочи, че административният орган има задължение да изясни всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая, съгласно чл.35 АПК. Според чл.36, ал.1 АПК той събира доказателствата служебно, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи. Съгласно ал.2 на последната разпоредба обаче, страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства като са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган. След като е установил, че ТЕЛК не разполага с медицинската документация, обусловила според ЛКК временна неработоспособност в размер на 20 дни, жалбоподателят е следвало да приложи тези доказателства към жалбата си срещу нейното решение, което задължение той не е изпълнил, въпреки че е надлежно уведомен за образуването пред НЕЛК производство.

В хода на съдебното производство от МЦДП „ВИВА“ ЕООД са представени Амбулаторен лист № 24228102736F от 15.08.2024г. и Медицински протокол № 470/15.08.2024г. на ЛКК, като според писмото това са всички документи, с които медицинският център разполага. Видно от амбулаторния лист в него не са отразени резултати от проведени медицински изследвания или образна диагностика, от които да се заключи, че лицето няма подобрение на състоянието, този извод е направен само по снета анамнеза от пациента. Не е посочено и предписано лечение, физиотерапия и др. с цел подобряване на състоянието или насочване за консултация с лекар-специалист. Същевременно от писмо на „МБАЛ Пазарджик“ АД /л.71 по адм.д.№ 4195/2025г./ се установява, че лицето А. В. Ш. с ЕГН [ЕГН] не е преминало за преглед и не е хоспитализирано в отделенията на лечебното заведение през м.юли 2024г.

С оглед изложеното съдът намира, че като е потвърдила решението на ТЕЛК, НЕЛК е постановила законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на жалбоподателя разноски не се следват. Такива са длъжими на ответника за юрисконсултско възнаграждение като размерът му следва да бъде определен в минималния предвиден размер с оглед липсата на фактическа и правна сложност на правния спор.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд

София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Ш. срещу Експертно решение № 68 от зас.№ 15/06.03.2025г. на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА А. В. Ш., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: